

Vakantie 2017 Anja en Toine

Luxemburg

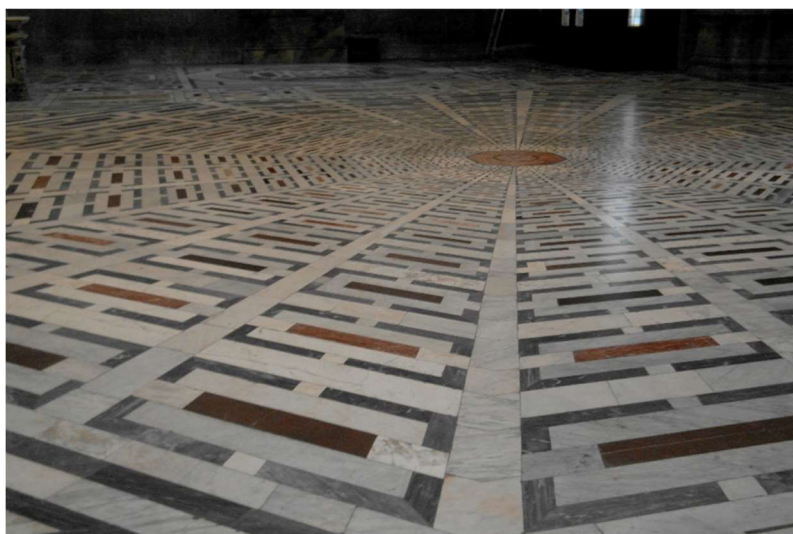
La Sapinière

Vianden, Jean Nelissen Classic DTC

Zwitserland

Stein am Rhein

Schaffhausen, watervallen

Italië

Bormio

Il Pirata, Umbrail en Stelvio

Figline Camping

Greve

Siena

Florence

LUXEMBURG 170616-170619

Het verslag hiervan is geschreven in de [Jean Nelissen Classic](#). Het volstaat hier om te vermelden dat de doelen grandioos geslaagd zijn en we een paar prachtige dagen hebben beleefd op Résidence La Sapinière.

ZWITSERLAND 170619-170621

Op doorreis naar Italië de keus gemaakt om nog iets actiefs en attractiefs te ondernemen. De reis zou niet al te lang zijn vanuit Luxemburg, dus rustig aan opgestaan, ontbeten en auto weer volgeladen.

Het eerste stuk was wat onduidelijk, de bewegwijzering, Anja en "Els" gaven me steeds andere opties, waardoor oriëntatie niet makkelijk verliep. Nog wel even een stop aan de andere kant van Vianden voor een aantal foto's van een in vervallen staat verkerend kasteeltje (opknabbeurt in gang gezet). Een prachtige dag en dito omgeving was toch om te genieten. Uiteindelijk de snelweg gevonden en in één ruk door naar Stein am Rhein. Alleen een vignet voor Zwitserland was nog nodig en kan Anja ook gebruiken voor de SLT-reis naar Livigno later dit jaar.

6 STEIN AM RHEIN

Aangekomen in Stein am Rhein hotel Roseburg moesten we de sleutel halen bij hotel Adler. Dus te voet, wat zwaarder was dan gedacht: stramme benen, nog niet echt uitgerust van de fietstocht én een langere zit dan verwacht. Maar de oh's en ah's waren al snel daar en de vermoeidheid daarmee naar de achtergrond verbannen.

Een mooi uitzicht vanaf de toegangsbrug van het stadje over de Rijn en in het plaatsje meteen al de prachtige beschilderde gebouwen. Hotel Adler lag op het grote plein en daar was al meteen het gevoel terug te zijn beland in de Middeleeuwen.

Een pracht en praal aan beschilderde en mooi gevormde gebouwen op een groot plein. Het straalde ook rust uit, geen verkeer, zelfs bijna geen mensen/toeristen en zeker geen toeristische attracties uitgestald over het plein, dus dat is vrij sober. Ook de hotels/restaurants waren matig vertegenwoordigd en zodoende was het een lust om te kijken en te fotograferen (als vernoemd in mijn reisverslag: een Poppenkast in de buitenlucht).

Uiteraard afgesloten met een borreltje op dit plein en daarna terug naar ons hotel voor het uitpakken van de auto, het opfrissen en klaarmaken voor wederom de wandeling naar het stadje voor ons diner, bij Adler.

De Zwitsers weten wel van prijzen, voortaan maar weer voorbij rijden.

Na het diner, we konden niet snel genoeg bestellen want de dame in kwestie had naar zeggen maar tot 21:00 uur de tijd, en ruim voor die tijd dus klaar, zijn we nog wat gaan rondwandelen en de zon zien zakken op een bankje aan de Rijn.

Om 23:00 uur gingen we moe maar voldaan te bed.

b. SCHAFFHAUSEN

Onze reis was in feite in rechte lijn tussen Luxemburg en Bormio en had een attractie om te beleven namelijk de watervallen van Schaffhausen. Ooit op m'n zestiende gezien, maar (op foto's na) niet van bijgebleven. Toch eens nakijken bij terugkomst.

Dus na uitgeslapen te hebben was het ontbijten in Adler (weer wandelen!). Het geld moest er wel uit vond Anja en die bleef stouwen. Had daar later natuurlijk een beetje spijt van. Een klein ritje bleek het te zijn, één rechte weg naar Schaffhausen. De watervallen waren aardig om te zien, de wandeling en fotogenieke punten prachtig en de rust om dit ook te ondergaan was aanwezig. Bij het kasteel nog een kop koffie op ons dooie gemak in luie relaxstoelen en de weg terug om (naar Schaffhausen lopen was nog $\frac{3}{4}$ uur en dan weer terug zien te komen bij de auto vonden we minder geslaagd). Met de auto de stad in en daar weer een sightseeing gedaan. Dit plaatsje was ook mooi, maar minder bekleed als Stein am Rhein. Wel een hele klim naar een burchtje/amfitheater met uitzicht over Schaffhausen en de Rijn en daar "genoten" van een invasie jappers (herrie) waarvan een dame, half ontbloot, zichzelf waanzinnig aantrekkelijk vond. Uiteindelijk toch de foto's kunnen maken die ik wilde, terwijl Anja zich languit op een bank had neergevlid om de rug/zware benen wat te ontzien.

Weer afsluiten met een (te dure) borrel en terug naar Stein am Rhein.

In Stein weer op zoek naar een dinertent, dus eerst een welverdiende borrel bij een Italiaan aan de Rijn. Na de kaart te hebben bekeken besloten om elders te gaan eten, maar na een rondgang door de stad geen beter, prijstechnisch en qua zit, restaurant gevonden, dus weer op onze schreden teruggekeerd naar dezelfde stek. Een fantastische pizza later zijn we langs de Rijn gaan wandelen, waar we echt genoten van de mooie lichten, de zakkende zon en het water van de Rijn zelf, waar we nog in zijn gaan pootje baden (zelfs ik!!). Weer om 23:00 uur moe en voldaan te bed.

ITALIË, BORMIO 170621-170627

Het verslag hiervan is geschreven in [IL PIRATA](#).

ITALIË, FIGLINE 170627-170706

Eindelijk weer in onze tent, buiten op een voor ons eerder "verfoeide" massa-camping. Moeilijk om in deze omgeving andere campings te vinden, dus 'with a cross over the Heart' een achteraf gezien mooi en tamelijk rustige plek gekregen. De dagen dat we er stonden nauwelijks anderen om ons heen, alleen de laatste dag werd het wat drukker.

Hier hebben we heerlijk genoten van onze rust, op eigen tempo en natuurlijk ook van het luxere van deze camping. Anja het zwembad en loopomgeving, ik zelf met het fietsen in de vier windstreken. De laatste tocht hebben we samen gedaan en dit was een feestje op zich.

Een schets van de camping: een stad op zich, met twee grote zwemterreinen (ieder 3 baden), met in het centrum een winkelgebied met vele restaurantjes en dit boven op een heuvel, zodat bij het reserveringscentrum een prachtig open-glazen gebouw ook uitzicht gaf op de gehele omgeving.

De camping was ook plateau-gewijs ingericht, zodat er toch een soort scheiding was in publiek. Overal ook leuke hoekjes met planten en bomen, sfeervol.

De winkeltjes hebben we niet bezocht, ook de georganiseerde reizen niet, maar de plaatselijke restaurantjes wel, waarvan de ene met uitzicht over zwembad en omgeving (en tafeltje aan de buitenrand) onze voorkeur had. Een Nederlandse eigenares gunde het ons kennelijk.

Van deze camping uit nog wat uitstapjes gemaakt naar, uiteraard, Figline.

Een mooi oud stadje met een groot leeg plein, waar we heerlijk bij de "oudjes" (mannen) een borreltje hebben genomen en alles in alle rust op ons hebben laten binnenkomen. Het schijnt dat Sting bewust in deze streek een eigen domein heeft gekocht en zelf wijnen maakt, wat in een van zijn songs ook verwoord is.

Het gezelschapsspel: Kaarten om geld en natuurlijk zijn er wat 'valsspellers, wat de sfeer ten goede kwam. Heerlijk.

Nieuwe schoenen, altijd welkom, alhoewel het lijkt wel wat op Gulliver's Travels.

Natuurlijk moest ieder zijn ding doen, dus Anja in de loopspas en ik een "klein rondje" op de MTB. Een prachtig gebied met een lange klim en onderweg, net in de berm, geschrokken <wederzijds> van 2 zwijnen. Zij stoven weg.

ook, alleen Anja moest even wachten.

Bovenop mooie uitzichten en een pracht afdaling, die me niet op het goede spoor terugbracht, wat ik wel gepland had. De uitzichten waren **fabelhaft** en de zin om langer te fietsen was er

Na dit eerste MTB-tochtje 's middags samen het stadje Greve in de buurt bezocht.

Was ook pittoresk, maar wel een stuk kleiner en toeristischer dan Figline. De kerk aan het eind van het plein was de 'enige' bezienswaardigheid.

Figline

Sting schijnt er te wonen
een pleintje
om van en in weg te dromen
geklets en een geintje
binnen een verzameling oude mannen
bij elkaar geklit
geheel ontspannen
in woordenwisseling verhit
dat echte Italianen siert
in hun domein

waar vriendschap gevierd
en buiten dit plein
achter de huizenrijen
prachtig, niet volmaakt
volgebouwd tot aan de landerijen
je in extase geraakt
het leven wordt vergeten
gedachten aan "moeten" verdreven
'Dat' moet Sting hebben geweten
zijn ballades hieruit geweven.

Fields of Gold, zijn landgoed
passend in een decor
vaak onder de okeren gloed
een weldadige oase voor de tenor
rust en weelde
wat een vrijheid
met wijn die de tong streelde
al door olijven geplaveid
ver van waar de mannen oreren
waar de wereld stilstaat
bloei, groei, produceren
in de maat waarin de muziek slaat
soms loom en ontoegankelijk
vaak intens
teder en afstandelijk
meeslepend en immens
totaal overgeleverd aan deze vrede
waardevoller dan gelden
daarvan zingt Sting tevreden
tussen zijn gouden velden.

[Message in a bottle - the Police](#)

Naast leuke winkeltjes was er ook een ode aan de "grote mannen van het fietsen" te bewonderen, alsmede een broertje van de zwijnen die ik eerder zag.

Een kopje koffie en terug naar de camping. Helemaal in orde!

PROOST, EEN GEWELDIGE WIJN BIJ HET DINER.

1-7-2017 SIENA

Een aparte vermelding van deze bijzondere topdag.

Natuurlijk wisten we van de Palio en dat deze op 2-7-2017 gehouden zou worden. Ook wisten we dat daags ervoor al vaandelzwaaiers in de stad aanwezig zouden zijn, voor ons een mooi moment om deze sfeer mee te gaan maken.

Toch waren we snel onder de indruk en ervoeren we dat er meer in de lucht hing.

Relaxed wandelend over de hoofdweg naar het bekende plein zagen we inderdaad massa's mensen op de been, toeristen, en ook al de eerste vaandel dragers voorop bij een groep wijkgenoten. Aangekomen op het plein (13:30 uur) natuurlijk eerst tijd voor het verwennen van de inwendige mens, een apricol-spritz en een biertje. Het werd allengs drukker op het plein en ik ving op dat er later een voorstelling van de wijken zou gaan plaatsvinden (ca. 17:00 uur).

Besloten om eerst dan maar het stadje verder te verkennen, we waren al eerder in Siena geweest, maar nu kwamen we op andere plekken en voelden de klimmetjes van de hoger gelegen delen aardig in onze benen. Wat een prachtige gebouwen, tierlantijnen, kleurrijke doorkijkjes en fraaie winkeltjes.

Natuurlijk waren er ook de door ons zo gewaardeerde (mannen-) tafels, waar de gezelligheid van afspoot. Daar komen we voor.

Zo konden we ons gezellig bezighouden tot we de Campo opgingen <wij niet gefouilleerd!> en ons lieten verrassen door wat komen ging. Intussen zwol de mensenmassa aan, eerst was het druk, maar het werd voller en voller op het plein. Wat een mensenschaar, op het plein en uit de huizen hangend. Op een gegeven moment een kanonschot en de buitenring (bedekt al met zand) werd letterlijk schoongeveegd. De mensen moesten achter de dranghekken in het midden van het plein of tegen de huizenrijen aan en alle afval dat op de zandbaan lag werd minutieus schoongemaakt door prikkers, die achter beveiliging aanliepen, duur zo'n ¼ uur.

We keken onze ogen uit en onze camera's waren warm, niet alleen van de hitte van de boven ons gloeiende zon, maar ook van het continue vastleggen van alles wat er om ons heen gebeurde.

Het mysterie werd snel opgelost, het ging om het voorstellen van de paarden en hen tegelijkertijd leren omgaan met het kabaal van een mensenmassa, zodat ze morgen tijdens de Palio niet schuw zouden reageren. Prachtige paarden, de wijk zingend er omheen en achteraan, terwijl de massa zich vergaaptten aan alle pracht en praal. De scholen uit de desbetreffende wijken waren gekleurd in de eigen wijktenues en werden in de speciale vakken ingedeeld, dit gaf een mooi kleurenpallet te zien.

Uiteindelijk werd er ook nog een "generale-Palio" gereden. Alle paarden en ruiters 3 ronden in volle galop over de baan. Een geweldig spektakel en zoals het hoort, vloog er één ruiter van zijn paard af. Gelukkig niets aan de hand en het paard ging ook nog als eerste over de meet!

Daarna zijn we weer de stad ingedoken, op zoek naar een eetgelegenheid. De tafels en BBQ's voor de wijken waren al in gereedheid gebracht, een geweldig eetfeest zal volgen,

maar voor ons.....

Na een aantal maal aangezeten te hebben en ook weer afgetaaid door de geweldige(?) en enthousiaste bediening, hebben we in een snackcafé ons toch heerlijk tegoed gedaan aan pinda's, een pizza, koffie en cola.

Daarna in het donker terug naar de camping, na een lange fantastische en enerverende dag.

2-7-2017 EN VOLGENDE DAGEN:

De laatste dagen vlogen ook voorbij, nog twee keer gefietst met Anja zoals al geschreven, waarbij we vier herten zagen en een Nonnen-parade bij het klooster van Monte Vallombrosa hebben gezien. Eenmaal ben ik zelf nog een rondje gaan doen, zodat ik alle windstreken weer bekeken had.

Schuilen onder een bladerdak na de bocht, Anja. En daarna weer vol gas door. Zwarte wolken voor ons. Het zag er dreigender uit dan het was. Droog gehouden, in ieder geval terwijl we fietsten op een paar spatjes na. Tijdens het bezoek aan het klooster was er wel een fikse bui geweest, die hadden we mooi gemist.

souvenirtjes en nonnen

3-7-2017 EN VANZELFSPREKEND HEBBEN WE OOK FLORENCE BEZOCHT:

PRACHT EN PRAAL:

ZIE DE FOTOREPORTAGE.

Ook hier een mooie dag gehad en weer veel herkenbaars en nieuwe delen van de stad gezien. Wel hadden we aan het eind van de dag genoeg van de hoeveelheid aan schoonheid en waren we blij nog een aantal dagen te hebben voor de natuur en de rust van de camping.

Zelfs vlinders zijn op de hand van Anja. En ook hier....

Tot de volgende vakantie.